

DECYZJA NR 30.2023 o warunkach zabudowy

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2022 poz. 2000 z późn. zm.) oraz art. 4 ust. 2, art. 59, 60, 61 w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2022 r. poz. 503 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Inwestora:

Szromek SPV 5 Sp. z o.o.
w imieniu której działa pełnomocnik
P.

Nr 135/2022, złożonego w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na:

- **budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy do 1,5 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na terenie działki nr 120 w miejscowości Młodzianowo gm. Nasielsk,**

po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1588),

po przedłożeniu przez Wnioskodawcę decyzji Burmistrza Nasielska nr 32/2022 z dnia 30 listopada 2022 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki numer 120, obręb Młodzianowo, o mocy do 1,5 MW”,

po dokonaniu uzgodnień:

wynikających z art. 53 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, t.j. z:

- Starostą Powiatowym w zakresie ochrony gruntów rolnych – 3 marca 2023 roku uznano za uzgodnione Dz.U. z 2022 r., poz. 503 art. 53 ust. 5,
- Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie - w zakresie melioracji wodnych – 8 marca 2023 roku uznano za uzgodnione Dz.U. z 2022 r., poz. 503 art. 53 ust. 5,
- Centralny Port Komunikacyjny - w zakresie dotyczącym lokalizacji Inwestycji i Inwestycji Towarzyszących oraz obszaru otoczenia Centralnego Portu Komunikacyjnego – 7 marca 2023 roku uznano za uzgodnione Dz.U. z 2022 r., poz. 503 art. 53 ust. 5,

u s t a l a m

następujące warunki zabudowy:

1. Rodzaj i funkcja inwestycji:

- **budowa instalacji fotowoltaicznej o mocy do 1,5 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na terenie części działki nr 120 w miejscowości Młodzianowo gm. Nasielsk.**

Powierzchnia podlegająca przekształceniu maksymalnie 1,73 ha.

Moc łączna instalacji do 1,5 MW.

2. Rodzaj zabudowy i zagospodarowania terenu:

- **sieci i obiekty infrastruktury technicznej.**

3. Warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie:

a) **ustalenia dotyczące warunków i wymagań ochrony i kształtowania ład przestrzennego:**

USTALENIE PARAMETRÓW ZABUDOWY.

LINIA ZABUDOWY.

Należy przyjąć konieczność lokalizacji projektowanej inwestycji w strefie terenu objętego decyzją z zachowaniem wymogów obowiązujących przepisów odrębnych.

Lokalizacja elektrowni fotowoltaicznej oraz urządzeń z nią związanych musi uwzględniać istniejące zagospodarowanie terenu i wymóg spełnienia obowiązujących przepisów odrębnych związanych z terenami zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej z istniejącymi budynkami mieszkalnymi.

Zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów odrębnych obiekty budowlane przy drogach publicznych oraz nie będące obiektami budowlanymi reklamy umieszczone przy drogach publicznych poza obszarami zabudowanymi, powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej 15 m.

WSKAŹNIK WIELKOŚCI POWIERZCHNI ZABUDOWY W STOSUNKU DO POWIERZCHNI DZIAŁKI ALBO TERENU.

Maksymalny wskaźnik powierzchni nowej zabudowy (ustalony w stosunku do obiektów kubaturowych – stacja transformatorowa) 1 %.

Nie ustala się wskaźnika zabudowy dla takich obiektów jak: ogrodzenie, konstrukcja wsporcza paneli, drogi wewnętrzne, plac manewrowy, miejsca parkingowe.

Ustala się wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej terenu objętego decyzją na minimum 25 %.

SZEROKOŚĆ ELEWACJI FRONTOWEJ.

Maksymalna szerokość elewacji frontowej dla obiektów kubaturowych (stacja transformatorowa nN/SN) 12,0 m.

WYSOKOŚĆ GÓRNEJ KRAWĘDZI ELEWACJI FRONTOWEJ .

Maksymalna wysokość elewacji frontowej dla obiektów kubaturowych (stacja transformatorowa nN/SN) 4,0 m.

GEOMETRIA DACHU.

Dla obiektu stacji transformatorowej nN/SN ustala się dachy jednospadowy lub dwuspadowy, o kącie nachylenia połaci do 20 stopni, wysokości kalenicy głównej do 5,0 m. Nie narzuca się kierunku kalenicy głównej.

Dla innych obiektów wchodzących w skład projektowanej inwestycji nie stanowiących obiektów kubaturowych (budynków) nie ustala się powyżej wymienionych parametrów i wskaźników zabudowy.

b) ustalenia dotyczące ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

- nie występują tereny górnicze, tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi, tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych i innych,
- nie występują tereny ograniczonego użytkowania ustanowione np. lokalizacją oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, instalacji radiokomunikacyjnych, itp.,
- brak stref ochronnych ujęć wód , obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych i innych wynikających z przepisów ustawy Prawo wodne.

Wyklucza się lokalizowanie obiektów, których uciążliwość dla środowiska przyrodniczego wykraczałaby poza granice własnej działki oraz podejmowania działalności gospodarczej , mogącej powodować zanieczyszczenie lub inne formy degradacji środowiska przyrodniczego.

W trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych.

Roboty ziemne oraz inne roboty związane z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych , prowadzone w pobliżu drzew i krzewów , mogą być wykonane wyłącznie w sposób nie szkodzący drzewom lub krzewom.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2022 r. poz. 2556 t.j.).
Inwestor realizujący przedsięwzięcie jest zobowiązany uwzględniać ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. W trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji należy zapewnić oszczędne korzystanie z terenu. Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystanie i przekształcenie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to bezwzględnie konieczne w związku z realizacją inwestycji.
Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podejmować działania mające na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności poprzez kompensację przyrodniczą.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2022 r. poz. 916 t.j.).

Teren objęty decyzją nie znajduje się na obszarze chronionym .

Inwestycja powinna być realizowana w sposób zapewniający maksymalne ograniczenia oddziaływania na środowisko. W projekcie zagospodarowania terenu należy dążyć do ochrony istniejącego drzewostanu. Ewentualne usunięcie drzew i krzewów z terenu objętego decyzją może nastąpić w trybie i na zasadach przewidzianych ustawą o ochronie przyrody.

Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 r. poz. 699 t.j.).

Gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może: powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt; powodować uciążliwości przez hałas lub zapach; wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Każdy, kto podejmuje działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów, powinien takie działania planować, projektować i prowadzić przy użyciu takich sposobów produkcji lub form usług oraz surowców i materiałów, aby w pierwszej kolejności zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływanie na życie i zdrowie ludzi oraz na środowisko, w tym przy wytwarzaniu produktów, podczas i po zakończeniu ich użycia.

Transport i magazynowanie odpadów odbywa się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować odpady.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) i zmianami do tegoż rozporządzenia wprowadzonymi Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 maja 2022 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2022 poz. 1071) - planowane przedsięwzięcie jest zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Projektowana inwestycja na etapie projektowania, budowy i użytkowania musi spełniać wymogi określone decyzją Burmistrza Nasielska nr 32/2022 z dnia 30 listopada 2022 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki numer 120, obręb Młodzianowo, o mocy do 1,5 MW”.

c) warunki obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji:

c.1. Komunikacja, miejsca parkingowe.

Dojazd do drogi publicznej (w przypadku konieczności zapewnienia takiego dojazdu wynikającego z przepisów odrębnych) musi spełniać wymogi obowiązujących przepisów odrębnych.

Należy przewidzieć minimum 1 miejsce parkingowe na terenie działki Inwestora dla obsługi projektowanej inwestycji.

c.2. Zaopatrzenie w energię elektryczną.

Z sieci elektroenergetycznej, zgodnie z warunkami określonymi przez Zarządcę sieci.

c.3. Odprowadzenie ścieków.

Brak zapotrzebowania.

c.4. Zaopatrzenie w wodę .

Brak zapotrzebowania.

c.5. Zaopatrzenie w energię ciepłą.

Brak zapotrzebowania.

c.6. Gospodarka odpadami.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

c.7. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych.

Zgodnie z wymogami przepisów odrębnych.

Projektowana inwestycja musi uwzględniać wymogi przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017r.

Prawo wodne.

W przypadku występowania na terenie objętym decyzją urzędzeń melioracyjnych Inwestycja musi spełniać wymogi przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 2625).

Zgodnie z przepisami wyżej przywołanej ustawy:

1. Właściciel gruntu, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może:

- zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł - ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie.

2. Na właścicielu gruntu ciąży obowiązek usunięcia przeszkód oraz zmian w odpływie wody, powstałych na jego gruncie na skutek przypadku lub działania osób trzecich, ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

4. Ustalenia w zakresie wymagań dotyczących ochrony interesu osób trzecich.

Ustala się konieczność zapewnienia dostępu do drogi publicznej położonej w strefie analizowanego obszaru.

Ustala się konieczność ochrony przed pozbawieniem możliwości korzystania przez osoby trzecie z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz ze środków łączności.

Ustala się konieczność zapewnienia warunków w zakresie ochrony przed uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne, promieniowanie oraz ochrony przed pozbawieniem dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Ustala się konieczność określenia na etapie projektu budowlanego obszaru oddziaływania projektowanej inwestycji (obiektu).

Powyżej przytoczone warunki ochrony muszą spełniać wymogi zawarte w obowiązujących przepisach szczególnych.

Projektowana inwestycja objęta niniejszą decyzją musi spełniać wymogi związane z zagospodarowaniem działki budowlanej.

Zgodnie z przepisami odrębnymi t.j. przepisami § 3 pkt 1a Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, pod pojęciem działki budowlanej należy rozumieć nieruchomość gruntową lub działkę gruntu, której wielkość, cechy geometryczne, dostęp do drogi publicznej oraz wyposażenie w urządzenia infrastruktury technicznej spełniają wymogi realizacji obiektów budowlanych wynikające z tegoż rozporządzenia, innych odrębnych przepisów i aktów prawa miejscowego.

5. Warunki wynikające z przepisów szczególnych.

Przy sporządzaniu projektu budowlanego należy uwzględnić m.in. niżej wymienione przepisy odrębne:

- a) Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane oraz rozporządzenia i akty prawne wykonawcze do tejże ustawy.
- b) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych
- c) Ustawa z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych oraz rozporządzenia i akty prawne wykonawcze do tejże ustawy.
- d) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia i akty prawne wykonawcze do tejże ustawy.

- e) Ustawa z dnia 20 lipca 2017 roku Prawo wodne oraz rozporządzenia i akty prawne wykonawcze do tejże ustawy.
- f) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz rozporządzenia i akty prawne wykonawcze do tejże ustawy.
- g) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody oraz rozporządzenia i akty prawne wykonawcze do tejże ustawy.
- h) Ustawa z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
- i) Inne ustawy i rozporządzenia wykonawcze niewymienione powyżej, a związane z projektowaną inwestycją.

6. Linie rozgraniczające teren inwestycji:

Linie rozgraniczające teren inwestycji, linie zabudowy oraz pozostałe oznaczenia graficzne zostały określone na mapie stanowiącej integralną część niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Inwestor wystąpił do Burmistrza Nasielska z wnioskiem o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na **budowie instalacji fotowoltaicznej o mocy do 1,5 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na terenie działki nr 120 w miejscowości Młodzianowo gm. Nasielsk.**

Wnioskodawca uzyskał decyzję Burmistrza Nasielska nr 32/2022 z dnia 30 listopada 2022 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki numer 120, obręb Młodzianowo, o mocy do 1,5 MW”.

Zmiana zagospodarowania terenu polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych w przypadku, gdy nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego może nastąpić jedynie w drodze decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Wydanie tego aktu jest możliwe w przypadku łącznego spełnienia wymogów określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 – 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (upzp). Jednakże wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, gdy planowana inwestycja polega na budowie urządzeń infrastruktury technicznej (art. 61 ust. 3 upzp). Nie występuje wówczas konieczność badania istnienia spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa i dostępu do drogi publicznej. Jak już bowiem podkreślał w swoim orzecznictwie NSA (np. wyrok z 3 marca 2011 r., sygn. akt II OSK 2251/10), ze względu na specyfikę takich inwestycji nie może być mowy o dostosowaniu cech zabudowy powstającej do zabudowy istniejącej.

Istota dokonania rozstrzygnięcia w sprawie koncentruje się wokół kwestii, czy planowane przedsięwzięcie stanowi urządzenie infrastruktury technicznej z art. 61 ust. 3 upzp, czego konsekwencją będzie uznane, że w sprawie nie będzie miał zastosowania art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 upzp, czyli organ nie będzie badał przesłanek zachowania zasady dobrego sąsiedztwa oraz dostępu inwestycji do drogi publicznej. Obowiązujące w tym zakresie orzecznictwo sądowno-administracyjne podkreślił, że ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera definicji urządzeń infrastruktury technicznej, ale przeważające stanowisko judykatury wskazuje, że farmy fotowoltaiczne (elektrownie fotowoltaiczne) są takimi urządzeniami (np. wyroki NSA: z 27 września 2017 r., sygn. akt II OSK 158/16; z 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 64/16; oraz z 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2637/15).

W przedmiotowej sprawie nie jest sporne, że planowana inwestycja nie jest inwestycją celu publicznego, a zatem określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej m.in. przez burmistrza.

Materialnoprawną podstawę wydanych w sprawie rozstrzygnięć stanowią przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503). Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 2 oraz art. 59 ust. 1 u.p.z.p. zmiana zagospodarowania terenu polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych w przypadku, gdy na danym terenie brak jest obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może nastąpić jedynie w drodze decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Zgodnie z art. 61 ust. 1 powołanej ustawy wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w

sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;

2) teren ma dostęp do drogi publicznej;

3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;

4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy o której mowa w art. 88 ust. 1;

5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;

6) zamierzenie budowlane nie znajduje się w obszarze:

a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o

przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,

b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,

c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Co do zasady uzyskanie decyzji ustalającej warunki zabudowy możliwe jest tylko w razie łącznego spełnienia warunków określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1-6 u.p.z.p. Wyjątkiem od stosowania tej zasady jest inwestycja polegająca na budowie urządzeń infrastruktury technicznej (art. 61 ust. 3 u.p.z.p.). W przypadku tego typu urządzeń nie zachodzi konieczność badania istnienia spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa, czy dostępu do drogi publicznej tj. spełnienia przesłanek z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Ze względu na specyfikę takich inwestycji nie może być bowiem mowy o dostosowaniu cech zabudowy powstającej do cech zabudowy istniejącej (por. wyrok NSA z dnia 3 marca 2011 r., sygn. akt II OSK 2251/10 oraz z dnia 21 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 310/10, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Planowane przedsięwzięcie stanowi urządzenie infrastruktury technicznej z art. 61 ust. 3 u.p.z.p., co z kolei powoduje, że w sprawie nie ma zastosowania art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy - organ nie bada przesłanek zachowania zasady "dobrego sąsiedztwa" oraz dostępu inwestycji do drogi publicznej. Organ stanął na stanowisku, że planowane przedsięwzięcie stanowi takie urządzenie (urządzenia).

W tym miejscu wskazać należy, że choć ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera definicji urządzeń infrastruktury technicznej, to należy podzielić przeważające stanowisko judykatury, że farmy fotowoltaiczne są takimi urządzeniami w rozumieniu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. (wyroki NSA: z dnia 27 września 2017 r. sygn. akt II OSK 158/16, z dnia 13 września 2017 r. sygn. akt II OSK 64/16, 21 czerwca 2017 r. sygn. akt II OSK 2637/15, z 20 grudnia 2016 r. sygn. akt II OSK 798/15, z 12 stycznia 2016 r. sygn. akt II OSK 1070/14; z 4 lutego 2014 r. sygn. akt II OSK 2129/12; z 13 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 762/12; wyrok WSA w Olsztynie z 30 stycznia 2018 r. sygn. akt II SA/Ol 929/17; wyrok WSA w Warszawie z 6 września 2017 r. sygn. akt IV SA/Wa 222/17 - dostępne <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Pogląd ten jest już zatem ugruntowany w orzecznictwie,.

Za stanowiskiem tym przemawiają regulacje zawarte w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) oraz ustawie z dnia 7 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1385). Zgodnie z art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych.

Z kolei z definicji pojęcia urządzenia zawartej w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo energetyczne wynika, że przez urządzenia te należy rozumieć urządzenia techniczne stosowane w procesach energetycznych. Po myśli art. 3 pkt 7 tej ustawy, procesy energetyczne to techniczne procesy w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania paliw lub energii.

Pojęcie infrastruktury nie ogranicza się zatem jedynie do urządzeń służących do przesyłu energii elektrycznej, ale także obejmuje urządzenia, które służą do jej wytwarzania. Mając na uwadze powyższe rozwiązania prawne stwierdzić należy, iż urządzenia infrastruktury technicznej to przewody lub urządzenia techniczne stosowane do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania energii elektrycznej. Sądy podkreślają, że przy dokonywaniu wykładni

pojęcia "urządzenie elektryczne" na podstawie art. 61 ust. 3 u.p.z.p., konieczne jest zastosowanie wykładni funkcjonalnej i dynamicznej, uwzględniającej po pierwsze cel, jakiemu ma służyć odwołanie się w tym przepisie do ww. pojęcia, a po drugie uwzględniającej okoliczność, że następuje ewolucja techniczna i technologiczna urządzeń elektrycznych i coraz większy procent energii jest wytwarzany ze źródeł odnawialnych.

Zgodnie z definicją encyklopedyczną, infrastruktura techniczna to urządzenia przesyłowe i związane z nimi obiekty w zakresie energetyki, dostarczania ciepła, wody, usuwania ścieków i odpadów, transportu, itp. Tym samym i wykładnia językowa (gramatyczna), której zasady nakazują, w przypadku braku definicji legalnej danego pojęcia, nadawać mu znaczenie możliwie najbliższe potocznemu rozumieniu danego wyrazu lub zwrotu, pozwala na uznanie, iż elektrownie wiatrowe mieszczą się w językowej definicji pojęcia "infrastruktura techniczna". Skoro zatem elektrownie wiatrowe stanowią urządzenia infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 u.p.z.p., to brak jest jakichkolwiek podstaw do odmiennego traktowania instalacji (elektrowni) fotowoltaicznej.

Ponadto, w wyroku z dnia z 27 września 2017 r. sygn. akt II OSK 158/16 NSA za całkowicie błędną uznał również próbę definiowania pojęcia ustawowego, poprzez odwoływanie się do zapisu zawartego w akcie wykonawczym wydanym dla całkiem innych celów, tj. § 3 pkt 52 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Okoliczność zaliczenia systemów fotowoltaicznych do zabudowy przemysłowej dla potrzeb decyzji środowiskowej nie ma bowiem jakiegokolwiek znaczenia związku z art. 61 ust. 3 u.p.z.p.

Organ zobligowany był zatem ocenić, czy przedmiotowa inwestycja, będąca urządzeniem infrastruktury technicznej spełnia wymogi z art. 61 ust. 3-6 u.p.z.p. tj., czy istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego, przy założeniu, iż warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli wykonanie uzbrojenia terenu zostanie zagwarantowane w drodze umowy zawartej pomiędzy właściwą jednostką organizacyjną a inwestorem, czy teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne oraz czy decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych, brak w konkretnym przypadku wymogu spełnienia przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. oznacza brak konieczności wyznaczenia obszaru analizowanego i sporządzania analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu, a zatem nie istnieje również wymóg dołączenia załączników, które zawierają wyniki takiej analizy, wskazanych w § 9 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego.

Nieruchomość określona we wniosku spełnia łącznie warunki określone w art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Projekt decyzji o warunkach zabudowy został uzgodniony z organami właściwymi wymienionymi w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Decyzje wydano po uzgodnieniu z organami wymienionymi w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zakresie wymaganym wynikającym z lokalizacji i rodzaju inwestycji.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego strony postępowania nie wniosły uwag, wniosków i dowodów w przedmiocie sprawy.

Mając powyższe na uwadze, po rozpatrzeniu wniosku Inwestora i sporządzeniu wymaganej analizy postanowiono jak w sentencji decyzji.

Ustalenia niniejszej decyzji stanowią podstawę do opracowania projektu budowlanego i wystąpienia do Starosty Powiatowego w trybie przepisów ustawy Prawo budowlane.

Pouczenie

Zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym decyzja o warunkach zabudowy wygasa jeżeli inny wnioskodawca uzyskał pozwolenie na budowę lub dla tego terenu uchwalono plan miejscowy, którego ustalenia są inne niż w wydanej decyzji.

W myśl art. 63 w/w ustawy decyzja o warunkach zabudowy nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Wnioskodawcy, który nie uzyskał prawa do terenu nie przysługuje roszczenie o zwrot nakładów poniesionych w związku z otrzymaną decyzją o warunkach zabudowy.

Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w przypadku niewydania przez właściwy organ decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie niniejszej decyzji, organ wyższego

stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną.

Dniem złożenia wniosku jest dzień złożenia wniosku w postaci papierowej lub elektronicznej spełniającego wymogi przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, określone w przepisach art. 52, 64 i 64b tejże ustawy.

Do terminu, o którym mowa powyżej, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej o której mowa w art. 51 ust. 2 tejże ustawy, wszczynana się z urzędu, jeżeli podmiot, który wystąpił z wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy, wniesie żądanie wymierzenia tej kary.

Żądanie, o którym mowa powyżej, wnosi się za pośrednictwem organu właściwego do wydania decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy.

Organ właściwy do wydania decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy jest obowiązany przekazać żądanie, o którym mowa w art. 51 ust. 2e ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, organowi wyższego stopnia w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, a w przypadku wniesienia żądania przed dniem wydania tej decyzji - w terminie 7 dni od dnia jej wydania. Organ właściwy do wydania decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy przekazuje żądanie wraz z niezbędnymi odpisami akt sprawy. Odpisy mogą zostać sporządzone w formie dokumentu elektronicznego.

Stroną postępowania w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, jest organ właściwy do wydania decyzji w sprawie ustalenia warunków zabudowy.

Od decyzji niniejszej służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie ul. Obozowa 57 za pośrednictwem Burmistrza Nasielska w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Za wydanie niniejszej decyzji pobrano opłatę skarbową zgodnie z cz. I ust. 8 kol. IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz.U. 2022 poz.2142 z późn. zm.)

mgr Bożena Strzelecka
KIEROWNIK WYDZIAŁU
Zagospodarowania Przestrzennego
i Nieruchomości

Załączniki:

1. Analiza urbanistyczna
2. Załącznik graficzny do decyzji

Otrzymują

1. Szromek SPV 5 Sp. z o.o. w imieniu której działa pełnomocnik P.
2. P.
3. P.
4. P.
5. P.
6. Gmina Nasielsk Wydz. IZP
7. A/a

Przygotował :

arch. Andrzej Kalinowski
członek Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów MA-1186

Sprawę prowadzi: Marta Chojnacka, Główny Specjalista, tel. (023) 69 33 114

Załącznik nr 1 do decyzji o warunkach zabudowy
Nr 30.2023 ZPN.6730.135.2022.MCh.8
z dnia 5 kwietnia 2023 roku

**ANALIZA URBANISTYCZNA- wyniki analizy
CZĘŚĆ TEKSTOWA**

mgr Eżena Strzelecka
KIEROWNIK WYDZIAŁU
Zagospodarowania Przestrzennego
i Nieruchomości

SPORZĄDZONA DO CELÓW WYDANIA DECYZJI O WARUNKACH ZABUDOWY.

I. ANALIZA WSTĘPNA.

1. TEREN OBJĘTY WNIOSEM, OBSZAR ANALIZOWANY.

Wnioskiem objęto teren części działki nr ewid. 120 w m. Młodzianowo gm. Nasielsk.
Teren o powierzchni powyżej 1,0 ha. – ok. 1,73 ha.

2. RODZAJ I FUNKCJA PROJEKTOWANEJ INWESTYCJI .

Rodzaj inwestycji: sieci i obiekty infrastruktury technicznej.

Funkcja inwestycji : Budowa instalacji fotowoltaicznej o mocy do 1,5 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Powierzchnia terenu przeznaczona pod projektowaną inwestycję przekracza 1 ha – teren objęty wnioskiem o powierzchni ok. 1,73 ha.

Teren objęty wnioskiem położony jest poza strefą Nasielsko-Karniewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Wnioskodawca uzyskał ostateczną decyzję Burmistrza Nasielska nr 32/2022 z dnia 30 listopada 2022 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki numer 120, obręb Młodzianowo, o mocy do 1,5 MW”.

W skład inwestycji wchodzi :

- konstrukcja wolnostojąca , wbijana w grunt – stelaże wykonane z elementów stalowych ocynkowanych oraz aluminiowych , do montażu ogniw fotowoltaicznych;
- panele fotowoltaiczne o łącznej mocy do 1,5 MW, w ilości do 2 500 szt., moc pojedynczego panelu 660W
- stacja transformatorowa : do 2 sztuk, kontener wolnostojący, parterowy , szerokość elewacji frontowej do 10 m z tolerancją 20 % , powierzchnia zabudowy kontenera do 25 m2, wysokość kontenera do 4 m, dach płaski , jedno- lub dwuspadowy, nachylenie połaci do 20 stopni
- falowniki , ilość do 15 sztuk, moc pojedynczego inwertera do 1000 W
- przyłącze elektroenergetyczne
- ogrodzenie do 3 m wysokości.

3. STAN FAKTYCZNY I PRAWNY TERENU OBJĘTEGO PROJEKTOWANĄ INWESTYCJĄ.

W zakresie dostępu do drogi publicznej organ wyjaśnia co następuje:

W analizowanej przepis art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i pomimo braku udokumentowania przez wnioskodawcę dostępu do drogi publicznej organ uznaje za spełnione wymogi obowiązujących przepisów dotyczących możliwości wydania decyzji o warunkach zabudowy dla inwestycji instalacji związanej z odnawialnymi źródłami energii.

Zmiana zagospodarowania terenu polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych w przypadku, gdy nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania

przestrzennego może nastąpić jedynie w drodze decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Wydanie tego aktu jest możliwe w przypadku łącznego spełnienia wymogów określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 – 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (upzp). Jednakże wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja, gdy planowana inwestycja polega na budowie urządzeń infrastruktury technicznej (art. 61 ust. 3 upzp). Nie występuje wówczas konieczność badania istnienia spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa i dostępu do drogi publicznej. Jak już bowiem podkreślał w swoim orzecznictwie NSA (np. wyrok z 3 marca 2011 r., sygn. akt II OSK 2251/10), ze względu na specyfikę takich inwestycji nie może być mowy o dostosowaniu cech zabudowy powstającej do zabudowy istniejącej.

Istota dokonania rozstrzygnięcia w sprawie koncentruje się wokół kwestii, czy planowane przedsięwzięcie stanowi urządzenie infrastruktury technicznej z art. 61 ust. 3 upzp, czego konsekwencją będzie uznane, że w sprawie nie będzie miał zastosowania art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 upzp, czyli organ nie będzie badał przesłanek zachowania zasady dobrego sąsiedztwa oraz dostępu inwestycji do drogi publicznej. Obowiązujące w tym zakresie orzecznictwo sądowo-administracyjne podkreślił, że ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera definicji urządzeń infrastruktury technicznej, ale przeważające stanowisko judykatury wskazuje, że farmy fotowoltaiczne (elektrownie fotowoltaiczne) są takimi urządzeniami (np. wyroki NSA: z 27 września 2017 r., sygn. akt II OSK 158/16; z 13 września 2017 r., sygn. akt II OSK 64/16; oraz z 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2637/15).

W przedmiotowej sprawie nie jest sporne, że planowana inwestycja nie jest inwestycją celu publicznego, a zatem określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej m.in. przez burmistrza.

Materialnoprawną podstawę wydanych w sprawie rozstrzygnięć stanowią przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503). Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 2 oraz art. 59 ust. 1 u.p.z.p. zmiana zagospodarowania terenu polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych w przypadku, gdy na danym terenie brak jest obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może nastąpić jedynie w drodze decyzji o ustaleniu warunków zabudowy. Zgodnie z art. 61 ust. 1 powołanej ustawy wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Co do zasady uzyskanie decyzji ustalającej warunki zabudowy możliwe jest tylko w razie łącznego spełnienia warunków określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1-6 u.p.z.p. Wyjątkiem od stosowania tej zasady jest inwestycja polegająca na budowie urządzeń infrastruktury technicznej (art. 61 ust. 3 u.p.z.p.). W przypadku tego typu urządzeń nie zachodzi konieczność badania istnienia spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa, czy dostępu do drogi publicznej tj. spełnienia przesłanek z art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Ze względu na specyfikę takich inwestycji nie może być bowiem mowy o dostosowaniu cech zabudowy powstającej do cech zabudowy istniejącej (por. wyrok NSA z dnia 3 marca 2011 r., sygn. akt II OSK 2251/10 oraz z dnia 21 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 310/10, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Planowane przedsięwzięcie stanowi urządzenie infrastruktury technicznej z art. 61 ust. 3 u.p.z.p., co z kolei powoduje, że w sprawie nie ma zastosowania art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy - organ nie bada przesłanek zachowania zasady "dobrego sąsiedztwa" oraz dostępu inwestycji do drogi publicznej. Organ stanął na stanowisku, że planowane przedsięwzięcie stanowi takie urządzenie (urządzenia).

W tym miejscu wskazać należy, że choć ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera definicji urządzeń infrastruktury technicznej, to należy podzielić przeważające stanowisko judykatury, że farmy fotowoltaiczne są takimi urządzeniami w rozumieniu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. (wyroki NSA: z dnia 27 września 2017 r. sygn. akt II OSK 158/16, z dnia 13 września 2017 r. sygn. akt II OSK 64/16, 21 czerwca 2017 r. sygn. akt II OSK 2637/15, z 20 grudnia 2016 r. sygn. akt II OSK 798/15, z 12 stycznia 2016 r. sygn. akt II OSK 1070/14; z 4 lutego 2014 r. sygn. akt II OSK 2129/12; z 13 listopada 2012 r. sygn. akt II OSK 762/12; wyrok WSA w Olsztynie z 30 stycznia 2018 r. sygn. akt II SA/Ol 929/17; wyrok WSA w Warszawie z 6 września 2017 r. sygn. akt IV SA/Wa 222/17 - dostępne <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Pogląd ten jest już zatem ugruntowany w orzecznictwie,.

Za stanowiskiem tym przemawiają regulacje zawarte w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899) oraz ustawie z dnia 7 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1385). Zgodnie z art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych.

Z kolei z definicji pojęcia urządzenia zawartej w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo energetyczne wynika, że przez urządzenia te należy rozumieć urządzenia techniczne stosowane w procesach energetycznych. Po myśli art. 3 pkt 7 tej ustawy, procesy energetyczne to techniczne procesy w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania paliw lub energii.

Pojęcie infrastruktury nie ogranicza się zatem jedynie do urządzeń służących do przesyłu energii elektrycznej, ale także obejmuje urządzenia, które służą do jej wytwarzania. Mając na uwadze powyższe rozwiązania prawne stwierdzić należy, iż urządzenia infrastruktury technicznej to przewody lub urządzenia techniczne stosowane do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, magazynowania, dystrybucji oraz użytkowania energii elektrycznej. Sądy podkreślają, że przy dokonywaniu wykładni pojęcia "urządzenie elektryczne" na podstawie art. 61 ust. 3 u.p.z.p., konieczne jest zastosowanie wykładni funkcjonalnej i dynamicznej, uwzględniającej po pierwsze cel, jakiemu ma służyć odwołanie się w tym przepisie do ww. pojęcia, a po drugie uwzględniającej okoliczność, że następuje ewolucja techniczna i technologiczna urządzeń elektrycznych i coraz większy procent energii jest wytwarzany ze źródeł odnawialnych.

Zgodnie z definicją encyklopedyczną, infrastruktura techniczna to urządzenia przesyłowe i związane z nimi obiekty w zakresie energetyki, dostarczania ciepła, wody, usuwania ścieków i odpadów, transportu, itp. Tym samym i wykładnia językowa (gramatyczna), której zasady nakazują, w przypadku braku definicji legalnej danego pojęcia, nadawać mu znaczenie możliwie najbliższe potocznemu rozumieniu danego wyrazu lub zwrotu, pozwala na uznanie, iż elektrownie wiatrowe mieszczą się w językowej definicji pojęcia "infrastruktura techniczna". Skoro zatem elektrownie wiatrowe stanowią urządzenia infrastruktury technicznej w rozumieniu art. 61 ust. 3 u.p.z.p., to brak jest jakichkolwiek podstaw do odmiennego traktowania instalacji (elektrowni) fotowoltaicznej.

Ponadto, w wyroku z dnia z 27 września 2017 r. sygn. akt II OSK 158/16 NSA za całkowicie błędną uznał również próbę definiowania pojęcia ustawowego, poprzez odwoływanie się do zapisu zawartego

w akcie wykonawczym wydanym dla całkiem innych celów, tj. § 3 pkt 52 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Okoliczność zaliczenia systemów fotowoltaicznych do zabudowy przemysłowej dla potrzeb decyzji środowiskowej nie ma bowiem jakiegokolwiek znaczenia związku z art. 61 ust. 3 u.p.z.p.

Organ zobligowany był zatem ocenić, czy przedmiotowa inwestycja, będąca urządzeniem infrastruktury technicznej spełnia wymogi z art. 61 ust. 3-6 u.p.z.p. tj., czy istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego, przy założeniu, iż warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli wykonanie uzbrojenia terenu zostanie zagwarantowane w drodze umowy zawartej pomiędzy właściwą jednostką organizacyjną a inwestorem, czy teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne oraz czy decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych, brak w konkretnym przypadku wymogu spełnienia przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p. oznacza brak konieczności wyznaczenia obszaru analizowanego i sporządzania analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu, a zatem nie istnieje również wymóg dołączenia załączników, które zawierają wyniki takiej analizy, wskazanych w § 9 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego.

Teren działki nr ewid. 120 w m. Młodzianowo gm. Nasielsk stanowi grunt rolny nie podlegające ochronie – grunty klasy RV, RVI.

Powierzchnia terenu objętego wnioskiem powyżej 1 ha – ok. 1,73 ha.

Działka objęta wnioskiem położona jest poza strefą strefie Nasielsko-Karniewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Stwierdza się, że inwestycja, będąca urządzeniem infrastruktury technicznej spełnia wymogi z art. 61 ust. 1 pkt 3-6 u.p.z.p.

4. OPIS ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU ANALIZOWANEGO.

1.1. UKSZTAŁTOWANIE TERENU, CECHY PRZYRODNICZE.

Teren w obszarze analizowanym płaski.

Szata roślinna : brak w strefie terenu objętego wnioskiem , teren upraw rolnych.

W miejscu projektowanej lokalizacji inwestycji brak cennej przyrodniczo zieleni.

1.2. SPOSÓB UŻYTKOWANIA OBSZARU (FUNKCJE ISTNIEJĄCEJ ZABUDOWY).

Zabudowa w sąsiedztwie terenu objętego wnioskiem to zabudowa o rodzaju :

- zabudowa zagrodowa.

1.3. OBIEKTY BUDOWLANE.

Brak w strefie lokalizacji inwestycji – tereny rolne, niezabudowane.

Najbliższe budynki mieszkalne w odległości od 23 m od granic terenu objętego wnioskiem.

Najbliższy budynek mieszkalny na terenie działki nr ewid. 123.

1.4. ELEMENTY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ OBSZARU , W TYM KOMUNIKACJA.

Teren w sąsiedztwie uzbrojony w strefie analizowanej w obiekty infrastruktury technicznej :

- linia elektroenergetyczna – w sąsiedztwie;

- sieć wodociągowa – w sąsiedztwie.

Brak sieci ciepłowniczej , gazowej, kanalizacyjnej.

II. ANALIZA PARAMETRÓW ZABUDOWY - USTALENIA WYMAGANYCH WARTOŚCI PARAMETRÓW .

1. LINIA ZABUDOWY.

Zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów odrębnych obiekty budowlane przy drogach oraz nie będące obiektami budowlanymi reklamy umieszczone przy drogach poza obszarami zabudowanymi, powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej

15 m.

Należy przyjąć konieczność lokalizacji projektowanej inwestycji w strefie terenu objętego decyzją, z zachowaniem wymogów obowiązujących przepisów odrębnych.

Lokalizacja elektrowni fotowoltaicznej oraz urządzeń z nią związanych musi uwzględniać istniejące zagospodarowanie terenu i wymóg spełnienia obowiązujących przepisów odrębnych związanych z terenami zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej z istniejącymi budynkami mieszkalnymi.

2. WSKAŹNIK WIELKOŚCI POWIERZCHNI ZABUDOWY W STOSUNKU DO POWIERZCHNI DZIAŁKI ALBO TERENU.

Maksymalny wskaźnik powierzchni nowej zabudowy (ustalony w stosunku do obiektów kubaturowych - kontenerów) 1 %.

Ustala się wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej terenu objętego decyzją na minimum 25 %.

3. SZEROKOŚĆ ELEWACJI FRONTOWEJ.

Maksymalna szerokość elewacji frontowej dla obiektów kubaturowych (stacja transformatorowa nN/SN) 12 m.

4. WYSOKOŚĆ GÓRNEJ KRAWĘDZI ELEWACJI FRONTOWEJ.

Maksymalna wysokość elewacji frontowej dla obiektów kubaturowych (stacja transformatorowa nN/SN) 4 m.

5. GEOMETRIA DACHU.

Dla obiektu stacji transformatorowej nN/SN ustala się dachy jednospadowy lub dwuspadowy o kącie nachylenia połaci do 20 stopni, wysokości kalenicy głównej do 5 m. Nie narzuca się kierunku kalenicy głównej.

Dla innych obiektów wchodzących w skład projektowanej inwestycji nie stanowiących obiektów kubaturowych (budynków) nie ustala się powyżej wymienionych parametrów i wskaźników zabudowy.

USTALENIA W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I KOMUNIKACJI.

2.1. Komunikacja, miejsca parkingowe.

Dojazd do drogi publicznej (w przypadku jego projektowania) musi spełniać wymogi obowiązujących przepisów odrębnych, w tym przepisów techniczno-budowlanych.

Należy przewidzieć minimum 1 miejsce parkingowe na terenie działki Inwestora dla obsługi projektowanej inwestycji.

2.2. Zaopatrzenie w energię elektryczną.

Włączenie do sieci elektroenergetycznej, zgodnie z warunkami określonymi przez Zarządcę sieci.

2.3. Odprowadzenie ścieków.

Nie dotyczy.

2.4. Zaopatrzenie w wodę.

Nie dotyczy.

2.5. Zaopatrzenie w energię cieplną.

Nie dotyczy.

2.6. Gospodarka odpadami.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

2.7. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych.

Zgodnie z wymogami przepisów odrębnych.

Projektowana inwestycja musi uwzględniać wymogi przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne.

W przypadku występowania na terenie objętym decyzją urządzeń melioracyjnych Inwestycja musi spełniać wymogi przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U z 2022 r., poz. 2625).

Zgodnie z przepisami wyżej przywołanej ustawy:

1. Właściciel gruntu, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może:

- zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł - ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie.

2. Na właścicielu gruntu ciąży obowiązek usunięcia przeszkód oraz zmian w odpływie wody, powstałych na jego gruncie na skutek przypadku lub działania osób trzecich, ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

Usytuowanie na działce budowlanej ujęć wody, urządzeń do gromadzenia i oczyszczania ścieków oraz odpadów stałych powinno być zgodne z wymaganiami rozporządzenia oraz z przepisami dotyczącymi ochrony gruntu, wód i powietrza.

3. USTALENIA W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA, DZIEDZICTWA KULTUROWEGO ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.

Należy spełnić wymagania przepisów szczególnych w zakresie ochrony przed zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby.

Wyklucza się lokalizowanie obiektów, których uciążliwość dla środowiska przyrodniczego wykraczałaby poza granice własnej działki oraz podejmowania działalności gospodarczej, mogącej powodować zanieczyszczenie lub inne formy degradacji środowiska przyrodniczego.

W trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2022 r. poz. 2556 t.j.).

Inwestor realizujący przedsięwzięcie jest zobowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. W trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji należy zapewnić oszczędne korzystanie z terenu. Przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wykorzystanie i przekształcenie elementów przyrodniczych wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to bezwzględnie konieczne w związku z realizacją inwestycji.

Jeżeli ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa, należy podejmować działania mające na celu naprawienie wyrządzonych szkód, w szczególności poprzez kompensację przyrodniczą.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2022 r. poz. 916 t.j.).

Teren objęty decyzją nie znajduje się na obszarze chronionym.

Inwestycja powinna być realizowana w sposób zapewniający maksymalne ograniczenia oddziaływania na środowisko. W projekcie zagospodarowania terenu należy dążyć do ochrony istniejącego drzewostanu. Ewentualne usunięcie drzew i krzewów z terenu objętego decyzją może nastąpić w trybie i na zasadach przewidzianych ustawą o ochronie przyrody.

Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2022 r. poz. 699 t.j.).

Gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może: powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt; powodować uciążliwości przez hałas lub zapach; wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Każdy, kto podejmuje działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów, powinien takie działania planować, projektować i prowadzić przy użyciu takich sposobów produkcji lub form usług oraz surowców i materiałów, aby w pierwszej kolejności zapobiegać powstawaniu odpadów lub

ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływanie na życie i zdrowie ludzi oraz na środowisko, w tym przy wytwarzaniu produktów, podczas i po zakończeniu ich użycia. Transport i magazynowanie odpadów odbywa się zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować odpady.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) - planowane przedsięwzięcie jest zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Projektowana inwestycja na etapie projektowania, budowy i użytkowania musi spełniać wymogi określone decyzją Burmistrza Nasielska nr 32/2022 z dnia 30 listopada 2022 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa instalacji fotowoltaicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie działki numer 120, obręb Młodzianowo, o mocy do 1,5 MW”.

4. USTALENIA W ZAKRESIE WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH OCHRONY INTERESÓW OSÓB TRZECICH.

Ustala się konieczność zapewnienia dostępu do drogi publicznej położonej w strefie analizowanego obszaru.

Ustala się konieczność ochrony przed pozbawieniem możliwości korzystania przez osoby trzecie z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz ze środków łączności .

Ustala się konieczność zapewnienia warunków w zakresie ochrony przed uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne, promieniowanie oraz ochrony przed pozbawieniem dostępu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Powyżej przytoczone warunki ochrony muszą spełniać wymogi zawarte w obowiązujących przepisach szczególnych.

5. ZAKRES UZGODNIEŃ (wynikający z art.53 i 60 ustawy „o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”.

5.1. W zakresie ochrony gruntów rolnych .

5.2. W zakresie melioracji wodnych .

5.3. Zarządca drogi publicznej (opinia).

Opracował :

mgr inż. arch. Andrzej Kalinowski

Mazowiecka Okręgowa Izba Architektów MA-1186

